

РЕШЕНИЕ

№ 5815

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5100** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от директора на Регионална дирекция /РД/ за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/ чрез упълномощен представител срещу решение № 1400 от 19.04.2022г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по нахд № 10454/2021г., с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0049368/11.07.2019г., издадено от директор на РД на областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП [населено място], с което на основание чл.222а от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ за извършено административно нарушение на чл.113, ал.4 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 600 лева на „А1 България“ АД.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно, а процесното наказателно постановление да бъде потвърдено изцяло, по подробно изложени съображения.

Ответникът - А1 България не изразява становище по касационната жалба.

Предмет на касационно оспорване е решение № 1400 от 19.04.2022г. по нахд № 10454/2021г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което

съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

На 16.01.2017г., в [населено място], бил сключен между „А1 България“ ЕАД /като продавач/ и Г. Д. Я. /като купувач/ договор за продажба на изплащане за мобилен телефонен апарат „А. I. 5S”, като телефонът бил предаден на и получен от купувача на същата дата. На 16.01.2019г., последният ден от двугодишния гаранционен срок за телефона, Г. Д. Я. предявила рекламация на телефона в оторизиран сервиз и била заведена рекламационна поръчка. В сервиза установили, че капацитетът на батерията на телефона е намален, налагащо смяната ѝ, за което Я. следва да заплати стойността на нова батерия от 96,00 лева поради преценката за изтекъл гаранционен срок на същата, което Я. направила на 29.01.2019г. След това Я. получила от сервиза телефона със сменена батерия, като според търговеца телефонът ѝ бил предаден в съответствие с договора за продажба, но според нея телефонът бил с неотстранен дефект, поради което и тя на 04.03.2019г. направила пред „А1 България“ ЕАД писмено искане за незабавна подмяна на мобилния телефонен апарат или за незабавно пълно възстановяване на всички платени от нея суми - за апарата и за новата му батерия.

На 21.03.2019г. в КЗП била заведена подадената по електронен път жалба от Я. от 20.03.2019г., относно горепосоченото, във връзка с което от специалисти при КЗП на 28.03.2019г. била извършена проверка. Прието е, че търговецът „А1 България“ ЕАД по предявената на 16.01.2019г. рекламация не е спазил изискванията на чл.113, ал.4 от ЗЗП. За това на 09.05.2019г. на „А1 България“ ЕАД бил съставен АУАН, въз основа на който след това било издадено обжалваното НП.

С оспореното решение съдът е отменил НП след като е приел, че фактическата обстановка отговаря на действителната, но са направени неправилни и незаконосъобразни изводи. Съдът е изследвал и въпроса дали са допуснати процесуални нарушения и/или нарушения на материалния закон в хода на административнонаказателното производство и е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството, в.т.ч и на правото му на защита.

Решението е правилно.

Представянето на доказателства за компетентност на актосъставителя и на административнонаказващият орган /АНО/ е задължение на органа, който е издал оспореното НП. В случая с представяне на административната преписка в съда АНО не е представил такива доказателства. Доказателства в тази насока не са представени и с касационната жалба, и в хода на производството пред настоящия съд, при условие, че в мотивите на оспореното решение липсата на доказателства за компетентността е посочена като едно от основанията за отмяна на НП.

Компетентността на директора на Регионална дирекция /РД/ за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите /КЗП/ не произтича пряко от закона. Съгласно чл.165, ал.4, т.6 от ЗЗП председателят на КЗП издава НП и оправомощава длъжностни лица за издаването на НП. Доказателства за оправомощаване на АНО не са ангажирани от касатора.

Нарушенията по ЗЗП се установяват с актове, съставени от длъжностни лица на контролните органи, съгласно чл.192, т.5 от същия закон. Доказателства, че актосъставителят А.М. е от този кръг лица също не са представени.

Липсата на посочените доказателства не се преодолява и с нормативна основа, от която да бъде изведена спорната по делото компетентност на органа касатор.

При тези данни правилно СРС е приел, че неправилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на ответното дружество, защото оспореният акт, който следва пряко да породи неблагоприятните правни последици за него, е издаден от орган без доказани правомощия за това. Тъй като в административнонаказателното производство не е позната формата на недействителност - "нищожност" на акта, то в кръга на своите правомощия по чл.63 от ЗАНН, съдът правилно е отменил обжалваното НП.

Констатираното от районния съд нарушение на процесуалните правила е съществено и е достатъчно основание за отмяна на НП, поради което не е необходимо да се разглежда спора по същество.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен закона, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

При този изход на делото неоснователна е претенцията на касатора за присъждане на разноски, а ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1400 от 19.04.2022г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав, постановено по нахд №10454/2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:1.